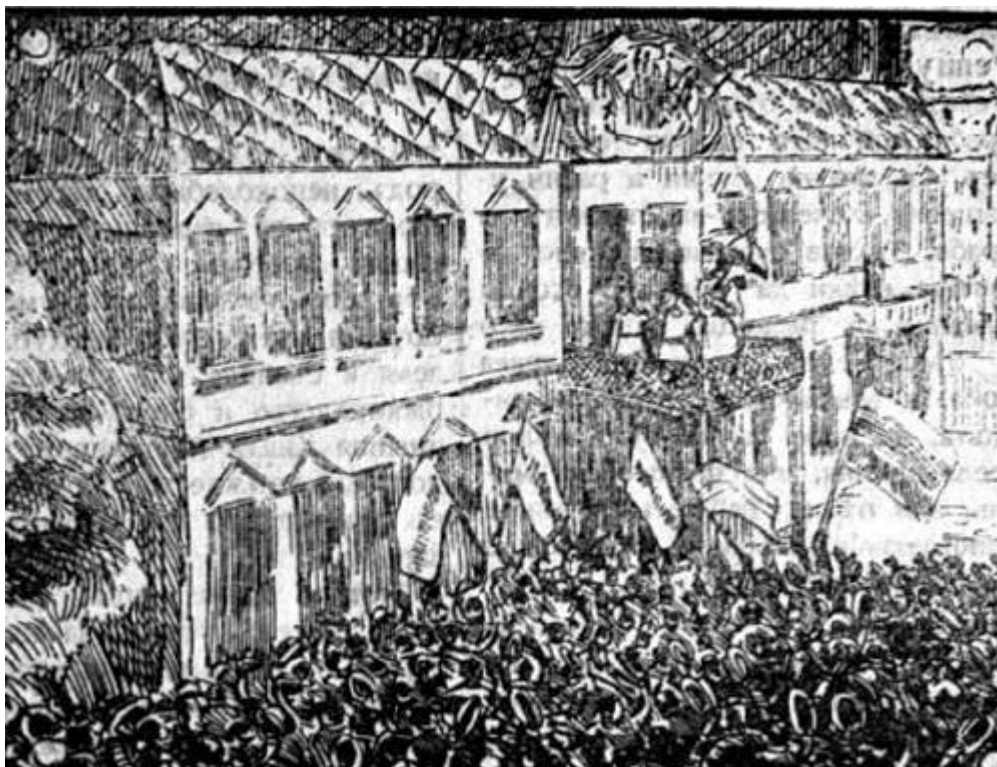

Истинската история

На 05.02.1909г. Русия, първа от Великите сили, признава обявената на 22 септември 1908 година Независимост на България от Османската империя

Русия, първа от Великите сили, признава независимостта на България.

Независимостта на България е провъзгласена на 22 септември 1908 г. с политически акт, извършен от правителството на Александър Малинов. С него се отхвърля васалната зависимост на България от Османската империя, наложена ѝ от Берлинския договор (1878 г.), според който Северна България става васално и трибутарно на султана Княжество България; Южна България под името Източна Румелия получава административна автономия, но остава под политическата и военната власт на султана; Княжеството трябва да участва в изплащането на държавните дългове на Турция (за него е в сила режимът на капитулациите, наложен на Османската империя от Великите сили); на територията на Княжеството запазва своите права компанията на Източните железници. Въпреки че васалната зависимост е по-скоро формална, тя затруднява установяването на равноправни икономически и политически отношения между България и останалите държави. Първите стъпки към премахване на това васално положение са свързани с изпращането през 1879 г. на български дипломатически и търговски агенти в съседните балкански страни и подписването през 1889 г. на самостоятелни търговски договори с редица държави. След Младотурската революция (1908 г.) се създават условия за отхвърляне изцяло на васалната зависимост на България. Правителството и князът са подкрепени от Австро-Унгария, която се стреми да анексира Босна и Херцеговина. Поради васалната зависимост на България турското правителство не поканва българския

дипломатически представител в Цариград Иван Стефанов Гешов на прием заедно с другите дипломати. Това дава повод на българското правителство да го отзове от Османската империя. По същото време турските служители по Източните железници започват стачка. За да не се прекъсне движението, правителството на Александър Малинов изпраща български служители на тяхно място. След прекратяването на стачката обаче българските власти задържат под свой контрол ЖП линия. В такава обстановка на 22 септември 1908 г. в черквата „Св. Четиридесет мъченици“ в Търново със специален манифест е провъзгласена независимостта на България, а княз Фердинанд I приема титлата цар на България. На следващия ден Австро-Унгария обявява анексирането на Босна и Херцеговина. Тъй като клаузите на Берлинския договор (1878 г.) са нарушени, възниква остра Балканска криза (1908–1909 г.). Повечето от Великите сили отказват да признаят независимостта на България, влошават се и българо-турските отношения. Турция настоява България да ѝ изплати 125 млн. франка обезщетение, за да признае българската независимост. С помощта на Русия е постигнато споразумение по възникналите тежки финансови проблеми. Подписани са Руско-турски протокол (1909 г.), Българо-турски протокол (1909 г.) и Руско-български протокол (1909 г.). Според тях Русия опрощава на Турция военните и задължения, останали още от войната (1877–1878 г.), срещу което Турция се отказва от всякакви претенции към България. От своя страна България трябва да изплати на Русия в срок от 75 г. 82 млн. франка. Турция, а след нея и Великите сили признават независимостта на България.